

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Examen Confessariorum Repetitum

Schoonaerts, Gregor

Coloniæ Agrippinæ

VD18 14542323-001

§. 2. An dissolvi possit Matrimonium quoad vinculum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41226

§. 2. *An dissolvi possit Matrimonium quoad vinculum?*

P. 1. **A**N olim dissolutum fuerit vinculum Matrimonii per libellum repudii? Ante responsionem

Nota ex S. Aug. L. 19. contra Faustum c. 26. concessum fuisse Judæis dimittere uxores, ut uxori daretur occasio viro se reconciliandi, eamque non dimittendi: siquidem tempore, quo scribebatur libellus repudii, natum erat evenire, ut frangeretur ira mariti, isque interea cogitaret, quid mali esset uxorem dimittere, præsertim cum Scribæ (quos oportebat accedere, ut libellus repudii scriberetur, eò quòd scribi scilicet non posset nisi ab illis) viro suaderent, ut reconciliaretur uxori, eamque non dimitteret. His dictis ad petitionem

¶ Neg. Et constat ex Matt. 19. Ubi cum Christus dixisset Judæis non licere dimittere uxorem, & hi reposuissent: *Quid ergo Moyses mandavit libellum repudii, & dimittere?* Illicò respondit: *Ad duritiam cordis vestri permisit Moyses vobis dimittere uxores vestras: ubi ly ad duritiam cordis, item permisit, significat dimissionem uxoris non fuisse licitam, sed permissam, velut minus malum ad evitandum majus, id est, ne uxores suas occiderent Judæi, ad quod proni erant.*

2. An Matrimonium in hac lege dissolvi possit per professionem religiosam?

2. Potest matrimonium ratum, non potest dissolvi consummatum.

De priori parte constat ex Trid. sess. 24. Can. 6. Item ex Cap. *Ex parte tua*. Cap. *Verum*. de conversione conjugatorum.

De posteriori constat can. *Agathosa*. causa 27. q. 2. quòd Matrimonio consummato, repugnante alterâ parte, religionem ingredi non liceat, quòdque professio hujusmodi Matrimonium dirimere non valeat.

Ratio congruentiæ est, quòd Matrimonium consummatum significet indissolubilem conjunctionem Christi cum Ecclesia, scilicet per unitatem naturæ, sicut etiam vir & mulier per copulam juxta Apost. fiunt una caro, ita Christus per Incarnationem factus est una caro cum Ecclesia.

3. Quantum temporis conceditur conjugibus, ut post matrimonium initum ingrediantur Religionem.

2. Semper posse ingredi, quando matrimonium non est consummatum. Statuitur tamen Cap. *ex publico* de conversione conjugatorum, ut tempore bimestris possint deliberare, ita ut spatio illius non teneantur reddere debitum, & eo elapso compellantur reddere, nisi religionem intraverint.

4. An matrimonio consummato possit uterque conjux, vel alteruter de consensu compartis religionem ingredi?

2. Aff. Et ideò si contingeret, utrumque convenire post professionem, non comitteretur adul-

te-

terium, sed solum peccabitur contra votum.

5. An Matrimonium fidelium nondum consummatum possit dissolvi auctoritate Pontificis?
 R. Probabiliter neg. Quia indissolubilitas Matrimonii est à Deo, ut patet ex Trid. sess. 24. in proæmio: *Quod autem Deus conjunxit, homo non separet.* Matt. 19.

Nec obstat, quòd plurimi Pontifices dispensarint, quia ex hoc capite opposita sententia dumtaxat est probabilis, cum multi Pontifices rogati, dispensare noluerint, credentes se nihil posse.

6. An in nova lege solvatur matrimonium per adulterium?

R. Neg. Constat ex Flor. in decreto unionis. Ex Trid. sess. 24. can. 7. proindè: *Vivente viro vocabitur adultera, si fuerit cum alio viro.* Apost. ad Rom. 7.

7. An solvatur Matrimonium infidelium per conversionem conjugum ad fidem?

R. 1. Neg. Quandò uterque convertitur, quia per baptismum non solvuntur conjugia, sed dimittuntur crimina.

R. 2. Neque dissolvitur ipso jure, etiamsi unus tantum convertatur: quia juxta Cap. *Gaudemus* de divortiis, infidelis conversus, habens uxorem infidelem, non potest aliam ducere, quamdiu hæc vivit, supposito, quòd cum eo pacificè velit habitare.

8. Assigna casus, in quibus dissolvitur Matrimonium consummatum ob conversionem conjugis alterius ad fidem.

R. Sunt hi subsequentes : 1. Si conjux infidelis renuat habitare cum conjuge converso : 2. Si nolit cohabitare, nisi cum contumelia Creatoris V. G. impediendo cultum illius, nomen despiciendo, conjugem conversum, aut domesticos à fide avertendo &c.

9. An Matrimonium hujusmodi solvatur eo ipso, quo infidelis renuit cohabitare conjugi converso?

R. Neg. Sed opus est ut conjux conversus transeat ad secundas nuptias, aliàs non debet censi solutum, sed tantùm solubile.

Nota, quòd priùsquàm conjux fidelis transeat ad secundas nuptias, debet admonere infidelem, de cujus pertinacia non constat.

10. An infidelitas superveniens matrimonio fidelium, reddat illud solubile, quoad vinculum?

R. Neg. Ita Innoc III. Cap. *Quanto* de divortiiis. Et ratio est, quia matrimonium fidelium redditur prorsus ratum, & firmum per baptismum, ratione cujus significat indissolubilem conjunctionem Christi cum Ecclesia.

§. 3. ET ULTIMUS.

De dissolutione Matrimonii quoad cohabitationem.

QUòd conjuges debeant simul cohabitare, est clarum ex natura ipsius conjugii, uti & ex Matt. 19. *Relinquet homo patrem, & matrem, & adheret uxori suæ.*

Petes assignari aliquos casus, in quibus Matrimonium solvitur quoad cohabitationem?

R. I.